

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6969/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарства одбране, Војне установе за одржавање зграда и станова „Београд 2“, Београд, чији је заступник Војно правобранилаштво Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Милошевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 13239/18 од 31. августа 2022. године, у седници већа одржаној 31. маја 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 13239/18 од 31. августа 2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 13239/18 од 31. августа 2022. године преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П 4715/17 од 26. марта 2018. године, тако што је одлучено да делимично остаје на снази закључак о извршењу извршитеља Петровић Биљане из ... И. Ивк.3479/13 од 01.11.2013. године, којим је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга исплати 18.199,00 динара, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе почев од последњег дана у месецу за обавезу из тог месеца па до исплате, док је у преосталом делу којим је наведени закључак извршитеља укинут за износ од 5.451,00 динара са припадајућом законском затезном каматом првостепена пресуда потврђена. Преиначена је одлука о парничним трошковима садржана у првостепеној пресуди, тако што је тужени обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 15.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Поступак у овој парници покренут је подношењем предлога за извршење дана 16. октобра 2013. године, вредност предмета спора по члану 28. став 1. ЗПП је 23.650,00 динара, који износ је према важећем средњем курсу Народне банке Србије на тај дан од 114,07 динара за 1 евра, представљао динарску противвредност 207,32 евра. Нижестепени судови су поступак спровели и одлуку донели по правилима о споровима мале вредности.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија. Ова одредба за спорове мале вредности, као посебну врсту поступка, искључује режим прописан одредбама члана 403. ЗПП, који се примењује на поступке спроведене и окончане по општим правилима ЗПП.

Из изнетих разлога, одлука у изреци донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић